

portius diríem amb deportivitat, ja s'ha acabat.

Ha arribat el moment de protestar i no acceptar la presó allà on volien tots els veïns de les rodalies, que era a can Ribas. Crec que si per força hem acceptat que la fessin a La Roca, ens mereixíem el dret de posar-la allà on volíem nosaltres, i no allà on volien els de fora de casa. I si ens ho han cedit, és perquè el senyor Agustí Bassols i el Sr. Jordi Pujol han comprès que La Roca, després que sempre hem acceptat tot quan han volgut, al menys ara ens podien deixar triar el lloc més idoni per a La Roca i així ho han fet.

I els vilatans de Granollers que s'assabentin que a La Roca no te-

nim res en contra d'ells. Que de la mateixa manera que vàrem permetre sense protestar l'aigua, si els podíem ajudar ho faríem. Però que pensin que la presó es farà al terme de La Roca i no a Granollers com es pot llegir en alguna pancarta. I jo diria que si ni a casa no podem manar una mica, que baixi Déu i que digui el que cal fer perquè cada u es cuidi de casa seva.

I quan es va parlar de fer una gestora i mirar si la trèiem del Vallès, en lloc de discutir en els despatxos, els pobles de les rodalies haguéssin fet el que fèiem els de La Roca de fer vaga. Hauríem fet una gran pinya i tal volta hauríem aconseguit quelcom de positiu. Però crec, sota el meu punt de vis-

ta, que tot era una comèdia i un trampolí perquè la fessin a can Ribas. I no crec que m'equivoqui, ni que em cegui el ser fill de La Roca, quan escric aquestes línees.

Des d'aquestes línees i amb molta satisfacció, facilito a les persones que no han regatejat esforços per, en una missió potser sorda però que ha estat molt positiva, aconseguir allunyar la presó de La Roca-centre. I aquells a qui els l'hem acostada, que ens perdonin i prenguin paciència que els de La Roca n'hem tinguda molta i sempre perquè en sortissin beneficiats els demés. I crec que ells, al nostre lloc, farien el mateix.

Pasqual Ferrer

LA ROCA: UN POBLE QUE HA RECUPERAT LES GANES DE VIURE

Durant molt de temps, gairebé cinc anys, el poble de La Roca ha viscut aclaparat per l'assumpte de la presó que ens volien posar a Can Ribas, quasi a tocar el poble, cosa que hauria significat l'anorreament de tot el poble. Ha calgut lluitar molt, tant per part dels veïns com des del mateix ajuntament; els veïns manifestant-se decidits a lluitar fins on calgués per tal d'assolir treure la presó de Can Ribas, i el nostre Ajuntament, ens consta, treballant incansable per assolir treure la presó de Can Ribas. Cal reconèixer la batalla lliurada pels veïns però no podem deixar de ser conscients de la tasca dura i feixuda del nostre Ajuntament. Per la meua condició de corresponsal he pogut saber moltes coses d'aquesta tasca tan compromesa i fins i tot aclaparadora que ha portat a terme l'Ajuntament, i potser més encara la del nostre batlle que no ha dubtat d'esmerçar hores i més hores, dies i dies, treballant sense defallir, per tal d'aconseguir el que ara ja és un fet: treure la presó de Can Ribas. En un article que vaig publicar a "Plaça Gran" ja vaig poder afirmar que la presó anirà a Quatre Camins, tota vegada que vaig poder llegir el document signat pel Conseller de Justícia de la Generalitat, Sr. Agustí Bassols i el Director Genral de Serveis Penitenciaris Sr. Josep J. Hernández i Moreno i pel nostre Batlle Joan Pujol i el regidor Jaume Borrell, i també a la nostra revista es publicà un ampli escrit sobre el mateix tema. Doncs bé, malgrat això encara sembla que al nostre po-

Definitivament la presó es construirà al paratge conegut com "Quatre Camins", que podeu veure en la fotografia.

ble hi ha qui dubti i més encara, qui menyspreï la tasca portada a terme, fent comentaris de "botigueta" no gaire cívics per no dir una altra cosa pitjor.

El que sí és ben cert és que el nostre poble ha canviat. Durant molt de temps hom hauria dit que el poble era habitat per persones que no sabien somriure, persones que vivien aclaparades, sense il·lusió per la vida, i ara sortosament les coses han canviat: ja és possible copsar la satisfacció i il·lusió dels seus habitants. La Roca ha tornat a ser un poble on s'hi podrà viure amb tranquil·litat, amb esperança en el futur, i això s'ha aconseguit entre tots, poble i Ajuntament, i el que és encara més remarcable, sense malgastar (deixem-ho així) ptes. 4.250.000 que segons semblava podien haver solucionat l'afer. Penso,

doncs, que tots ens hem de sentir satisfets i saber agrair la tasca duta a terme. Enguany podrem celebrar el Nadal amb més joia si cal que mai: tornem a viure en un poble que ha recuperat les ganes de viure, un poble satisfet dels esforços que han calgut per tal de salvar la seva identitat com a poble que no vol morir, com diria en Raimon. Alegrem-nos i felicitem-nos tots plegats i tornem a somriure. Hem vençut. Com hauria també pogut dir el nostre President assassinat en Lluís Companys, lluitarem i vencerem, també tots nosaltres hem sapigut lluitar i hem vençut. Enhorabona doncs per a tots, sobretot pels que mai vam dubtar de la nostra raó i confiar en els nostres capdavanters en aquesta lluita: el nostre Ajuntament.

Juli G. Valls